

รายงานการวิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง

ผลการใช้รสรางพาน้องออกเสียง ในการพัฒนาความสามารถ
ด้านการพูดออกเสียงคำ ของนักเรียนออทิสติก ห้องเรียนช่วงอายุ 0 – 6 ปี
ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดอุดรดิตถ์

ผู้วิจัย

องอาจ เจริญศิลป์

ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดอุดรดิตถ์

สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

ปีการศึกษา 2565

คำนำ

รายงานการวิจัยในชั้นเรียน เรื่อง ผลการใช้รื่องราวพ้องออกเสียง ในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดออกเสียงคำ ของนักเรียนออทิสติก ห้องเรียนช่วงอายุ 0 – 6 ปี ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดอุดรดิตถ์ เป็นวิจัยในชั้นเรียนที่ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง นำมาสร้างนวัตกรรมรื่องราวพ้องออกเสียง ใช้ในการแก้ปัญหาเรื่องการพูดออกเสียงคำของนักเรียนออทิสติก ซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถด้านการพูดออกเสียงคำเพิ่มขึ้น ผู้วิจัยหวังว่ารายงานการวิจัยในชั้นเรียนฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์และเป็นแนวทางในการนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนานักเรียนออทิสติก หรือนักเรียนที่มีความบกพร่องในประเภทอื่นๆ ที่มีปัญหาด้านการพูดในลักษณะคล้ายๆ กันนี้ ให้มีพัฒนาการที่ดีขึ้นต่อไป

องอาจ เจริญศิลป์

ผู้วิจัย

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ชื่อเรื่องวิจัย.....	1
ความสำคัญของปัญหาวิจัย.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
ขอบเขตของการวิจัย.....	2
- ผู้เรียนกลุ่มเป้าหมาย.....	2
- ตัวแปรที่ศึกษา.....	2
- เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย.....	2
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	2
วิธีดำเนินการวิจัย.....	3
- การพัฒนานวัตกรรม.....	3
- การสร้างเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล.....	3
- การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	4
ผลการวิจัย.....	8
การสะท้อนความคิดต่อผลการวิจัย.....	9
อ้างอิง.....	10

ชื่อเรื่องวิจัย

ผลการใช้รณรางพาน้องออกเสียง ในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดออกเสียงคำ ของนักเรียน ออทิสติก ห้องเรียนช่วงอายุ 0 – 6 ปี ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดอุตรดิตถ์

ความสำคัญของปัญหาวิจัย

หลักสูตรสำหรับเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษระยะแรกเริ่ม ของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดอุตรดิตถ์ ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2563 มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านการรับรู้และแสดงออกทางภาษา ในเรื่องการสื่อสาร ให้นักเรียนสามารถออกเสียงคำในชีวิตประจำวันได้ และกำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้นักเรียนสื่อสารด้วยภาษาหรือวิธีการอื่น เล่นและร่วมทำกิจกรรมกับผู้อื่นได้

จากการจัดการเรียนการสอนนักเรียนออทิสติก ห้องเรียนช่วงอายุ 0-6 ปี ในกลุ่มทักษะการรับรู้ และแสดงออกทางภาษา เรื่อง การสื่อสาร ประกอบด้วย การแสดงสีหน้าท่าทางต่อสิ่งเร้า การออกเสียงคำ และการใช้คำพูด นักเรียนสามารถแสดงสีหน้าท่าทาง แสดงความต้องการพื้นฐาน เช่น หิวข้าว กระหายน้ำ โดยใช้ท่าทางได้ สามารถเลียนเสียงคำ 1 พยางค์ ได้อย่างจำกัดและไม่สม่ำเสมอ พบปัญหาว่า นักเรียนไม่สามารถพูดออกเสียงคำได้ด้วยตนเอง ส่งผลต่อการใช้คำศัพท์สื่อสารกับผู้อื่น และแสดงพฤติกรรมไม่เหมาะสม แย่งของ และตีเพื่อนในชั้นเรียน เนื่องจากพูดบอกความต้องการและออกเสียงคำในชีวิตประจำวันไม่ได้

ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญในการแก้ปัญหานี้ จึงได้ศึกษาวิธีการพัฒนาความสามารถด้านการพูดออกเสียงคำ เพื่อให้เด็กเรียนพูดออกเสียงคำในชีวิตประจำวันได้ พบว่า สถาบันราชานุกูล (2562) กล่าวว่า พัฒนาการทางภาษาและการพูดของเด็ก เริ่มจากการเข้าใจคำศัพท์ ก่อนที่จะใช้คำศัพท์ในการพูดสื่อสารกับผู้อื่นได้ เด็กต้องเรียนรู้คำศัพท์ที่เป็นคำนาม ที่ใช้เรียกชื่อ คน สัตว์ สิ่งของ ก่อนคำประเภทอื่น หลักในการสอนพูด คือ สอนพูดคำเดี่ยว และเลือกคำที่ออกเสียงง่าย มองเห็นรูปปากชัดเจนก่อน เพื่อให้เด็กเลียนแบบได้ เช่น คำที่ขึ้นต้นด้วยเสียงพยัญชนะ ป ได้แก่ ปลา ปู คำที่ขึ้นต้นด้วยเสียงพยัญชนะ ม ได้แก่ แม่ ม้า หมา คำที่ขึ้นด้วยเสียงพยัญชนะ ว ได้แก่ วัว หวี เป็นต้น และมีวิธีตามแนวความคิดการเสริมแรงของ ยูวดี เอี้ยวเจริญ (2561) ที่กล่าวว่า เทคนิคการสอนที่มีประสิทธิภาพสำหรับเด็กที่มีภาวะออทิสซึมและเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษทุกประเภท ที่ถูกนำไปใช้อย่างแพร่หลาย คือ การเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcement) เป็นเทคนิคการสอนเพื่อเพิ่มพฤติกรรมที่เหมาะสม คือ การให้สิ่งที่เด็กชอบเมื่อเด็กแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม แล้วส่งผลให้พฤติกรรมนั้นเพิ่มขึ้น งานวิจัยของ จิรประภา ทองอ่อน (2563) ได้ศึกษาความสามารถในการสบตาของเด็กออทิสติก ระดับขั้นปฐมวัยจากการใช้ชบวนการผสมผสานการรับรู้ความรู้สึกร่วมกับการเสริมแรงทางบวก พบว่า ในระยะที่ใช้กิจกรรมการเสริมแรงทางบวก เด็กออทิสติกมีพฤติกรรมการสบตาเพิ่มขึ้นกว่าในระยะก่อนทดลอง

นอกจากนี้ผู้วิจัย ยังพบว่า มีวิธีการตามแนวคิดเกี่ยวกับ เทคนิคฟลอร์ไทม์ (Floortime) ของ เบญจมาศ พระธานี (2548) ที่กล่าวว่า ฟลอร์ไทม์ (Floortime) คือ กิจกรรมเพื่อการบำบัดฟื้นฟูสำหรับเด็ก

เพื่อส่งเสริมพัฒนาการผ่านการเล่น เล่นตามแนวคิดที่เด็กสนใจ ใช้สิ่งที่เด็กสนใจเป็นสื่อในการเล่นในบรรยากาศที่ไว้วางใจอบอุ่น มีความสุขและปลอดภัย งานวิจัยของ ธนวัฒน์ ปากหวาน (2564) ได้ศึกษาผลการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคฟลอร์ไทม์ร่วมกับเล่นปนเรียนแบบพื้นบ้านและกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น การสื่อสาร และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ สำหรับเด็กออทิสติก พบว่า การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นและการสื่อสารของเด็กออทิสติกหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

จากแนวคิดและผลการวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น จึงได้ทำการประเมินนักเรียนโดยใช้แบบประเมินส่งเสริมแรง พบว่า รสของเล่นเป็นสิ่งที่นักเรียนชอบ ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดสร้าง ธารางพาน้องออกลเสียงในการเสริมแรงทางบวก ร่วมกับการใช้เทคนิคฟลอร์ไทม์ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดออกเสียงคำของนักเรียนออทิสติก ห้องเรียนช่วงอายุ 0 – 6 ปี ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดอุตรดิตถ์

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดออกเสียงคำ ของนักเรียนออทิสติก ห้องเรียนช่วงอายุ 0 – 6 ปี ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดอุตรดิตถ์ ระหว่างก่อนและหลังการใช้ธารางพาน้องออกลเสียง

ขอบเขตของการวิจัย

1. **นักเรียนกลุ่มเป้าหมาย** การวิจัยนี้มุ่งพัฒนาความสามารถด้านการพูดออกเสียงคำ ของนักเรียนออทิสติก เพศชาย อายุ 4 ปี 11 เดือน ห้องเรียนช่วงอายุ 0 – 6 ปี ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดอุตรดิตถ์ จำนวน 1 คน ได้รับการคัดกรองโดยใช้แบบประเมินความสามารถพื้นฐาน หลักสูตรสำหรับเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษระยะแรกเริ่ม ของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดอุตรดิตถ์ ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2563 และแบบประเมินพัฒนาการของเด็กแรกเกิด ถึง 6 ปี (DENVER II) มีพัฒนาการด้านการรับรู้และแสดงออกทางภาษาล่าช้ากว่าวัย

2. **ตัวแปรที่ศึกษา** ประกอบด้วย

ตัวแปรต้น ได้แก่ การใช้ธารางพาน้องออกลเสียง

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการพูดออกเสียงคำ

3. **เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย** คือ เนื้อหาทักษะการสื่อสาร เรื่องการพูดออกเสียงคำ ประกอบด้วย การพูดออกเสียงคำ 1 พยางค์ หมวดสัตว์ ได้แก่ คำว่า ปลา ปู ม้า หมา หมู หมี แพะ วัว ไก่ และแกะ

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. นักเรียนออทิสติก ห้องเรียนช่วงอายุ 0 – 6 ปี ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดอุตรดิตถ์ มีความสามารถด้านการพูดออกเสียงคำเพิ่มขึ้น หลังการใช้ธารางพาน้องออกลเสียง

2. ครูมีแนวทางในการนำไปพัฒนานักเรียนที่มีลักษณะปัญหาด้านการพูดแบบเดียวกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. การพัฒนารางพาน้องออกเสียง ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำหมวดสัตว์ ที่จะวาดเป็นฟาร์มสัตว์ลงบนไม้กระดานสี่เหลี่ยม จากคู่มือการฝึกพูดเบื้องต้น สถาบันราชานุกูล (2552) และบัญชีคำพื้นฐานปฐมวัยของสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2562) ศึกษาการเรียงลำดับคำ 1 พยางค์ ที่จะวาด เพื่อให้ออกเสียงคำจากง่ายไปหายากตามลำดับขั้นตอนการออกเสียงจาก รววรรณ วัฒนาวงศ์สว่าง (2562)

1.2 ออกแบบรยางพาน้องออกเสียง โดยวาดภาพรางรถและฟาร์มสัตว์ ลงบนแผ่นไม้กระดานสี่เหลี่ยม จัดหารถของเล่น (รถบรรทุกพ่วง) และโมเดลสัตว์ ที่มีขนาดเหมาะสมกับอัตราส่วนของแผ่นไม้กระดานและภาพบนแผ่นไม้

1.3 สร้างรยางพาน้องออกเสียง ตามรูปแบบที่กำหนด

1.4 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการเสริมแรงทางบวก ของจิราประภา ทองอ่อน (2563) และเทคนิคฟลอร์ไทม์ ของ ธนวัฒน์ ปากหวาน (2564)

1.5 จัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ที่ใช้การเสริมแรงทางบวก ร่วมกับเทคนิคฟลอร์ไทม์

1.6 นำรยางพาน้องออกเสียง และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ที่สร้างขึ้น ไปตรวจสอบคุณภาพโดยนักกิจกรรมบำบัด ของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดอุตรดิตถ์ จำนวน 2 คน และนักจิตวิทยาคลินิก ของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดอุตรดิตถ์ จำนวน 1 คน ได้แก่

นางสาวเพ็ญแข โพธิรินทร์ นักกิจกรรมบำบัด

นางสาวกัญญารัตน์ มณีแกม นักกิจกรรมบำบัด

นางสาวจิตตินันท์ อินปิ่น นักจิตวิทยาคลินิก

1.7 นำรยางพาน้องออกเสียง และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) มาปรับปรุงตามคำแนะนำ

2. การสร้างเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

2.1 ชื่อเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบประเมินความสามารถด้านการพูดออกเสียงคำ ลักษณะของแบบประเมินเป็นแบบตรวจสอบรายการ จำนวน 10 ข้อ ให้คะแนน 5 ระดับ มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ระดับ 4 คะแนน นักเรียนพูดออกเสียงคำด้วยตนเองได้ถูกต้อง ชัดเจน

ระดับ 3 คะแนน นักเรียนพูดออกเสียงคำด้วยตนเองได้ แต่ไม่ชัด

ระดับ 2 คะแนน นักเรียนพูดออกเสียงคำตามผู้ประเมินได้ถูกต้อง ชัดเจน

ระดับ 1 คะแนน นักเรียนพูดออกเสียงตามผู้ประเมินได้ แต่ไม่ถูกต้อง ไม่ชัด

ระดับ 0 คะแนน นักเรียนไม่พูดออกเสียงคำ

2.2 การสร้างเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการดังนี้

1) ศึกษาวิธีการหรือแบบประเมินที่เกี่ยวข้องกับการประเมินความสามารถด้านการพูดของศูนย์การศึกษาพิเศษสวณกลาง

2) สร้างแบบประเมินความสามารถด้านการพูดออกเสียงคำ โดยดัดแปลงและนำรายการประเมินบางส่วนจากแบบประเมินคำศัพท์พื้นฐาน ของศูนย์การศึกษาพิเศษสวณกลาง

3) นำแบบประเมินความสามารถด้านการพูดออกเสียงคำไปตรวจสอบคุณภาพโดยนักกิจกรรมบำบัด ของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดอุดรดิตถ์ จำนวน 2 คน และนักจิตวิทยาคลินิก ของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดอุดรดิตถ์ จำนวน 1 คน ได้แก่

นางสาวเพ็ญแข โพธิ์รินทร์ นักกิจกรรมบำบัด

นางสาวกัญญารัตน์ มณีแกม นักกิจกรรมบำบัด

นางสาวจิตตินันท์ อินปิ่น นักจิตวิทยาคลินิก

4) นำแบบประเมินความสามารถด้านการพูดออกเสียงคำ มาปรับปรุงตามคำแนะนำ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

3.1 ประเมินความสามารถด้านการพูดออกเสียงคำ ก่อนทดลอง โดยใช้แบบประเมินความสามารถด้านการพูดออกเสียงคำ

3.2 นำรสรางพำน้องออกเสียง ไปใช้ทดลอง 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 1 ครั้ง ครั้งละ 30 นาที รวมทั้งหมด 20 ครั้ง ดังตาราง 1

ตาราง 1 แสดงปฏิทินการเก็บรวบรวมข้อมูล

สัปดาห์ ที่	วัน	ครั้งที่	เวลา	กิจกรรม
	อังคาร ที่ 10 ม.ค. 66		10.30-11.00 น.	การประเมินความสามารถด้านการพูดออกเสียงคำ ก่อนการทดลอง
1	พุธ ที่ 11 ม.ค. 66	1	10.30-11.00 น.	กิจกรรมการเล่นรสรางพำน้องออกเสียง คำว่า “ปลา” เสริมแรงโดยให้รถบรรทุกโมเดล สัตว์รูปปู
	พฤหัสบดี ที่ 12 ม.ค. 66	2	10.30-11.00 น.	กิจกรรมการเล่นรสรางพำน้องออกเสียง คำว่า “ปู” เสริมแรง

สัปดาห์ ที่	วัน	ครั้งที่	เวลา	กิจกรรม
				โดยให้รถบรรทุกโมเดลสัตว์รูป ปลา
	ศุกร์ ที่ 13 ม.ค. 66	3	10.30-11.00 น.	กิจกรรมการเล่นรถรางพาน้อง ออกเสียง คำว่า “ม้า” เสริมแรง โดยให้รถบรรทุกโมเดลสัตว์รูป หมู
	จันทร์ ที่ 16 ม.ค. 66	4	10.30-11.00 น.	กิจกรรมการเล่นรถรางพาน้อง ออกเสียง คำว่า “หมา” เสริมแรงโดยให้รถบรรทุกโมเดล สัตว์รูปหมา
	อังคาร ที่ 17 ม.ค. 66	5	10.30-11.00 น.	กิจกรรมการเล่นรถรางพาน้อง ออกเสียง คำว่า “หมู” เสริมแรงโดยให้รถบรรทุกโมเดล สัตว์รูปม้า
2	พุธ ที่ 18 ม.ค. 66	6	10.30-11.00 น.	กิจกรรมการเล่นรถรางพาน้อง ออกเสียง คำว่า “หมี” เสริมแรงโดยให้รถบรรทุกโมเดล สัตว์รูปหมี
	พฤหัสบดี ที่ 19 ม.ค. 66	7	10.30-11.00 น.	กิจกรรมการเล่นรถรางพาน้อง ออกเสียง คำว่า “แพะ” เสริมแรงโดยให้รถบรรทุกโมเดล สัตว์รูปไก่
	ศุกร์ ที่ 20 ม.ค. 66	8	10.30-11.00 น.	กิจกรรมการเล่นรถรางพาน้อง ออกเสียง คำว่า “วัว” เสริมแรง โดยให้รถบรรทุกโมเดลสัตว์รูป แกะ
3	จันทร์ ที่ 23 ม.ค. 66	9	10.30-11.00 น.	กิจกรรมการเล่นรถรางพาน้อง ออกเสียง คำว่า “ไก่” เสริมแรง โดยให้รถบรรทุกโมเดลสัตว์รูป แพะ

สัปดาห์ ที่	วัน	ครั้งที่	เวลา	กิจกรรม
	อังคาร ที่ 24 ม.ค. 66	10	10.30-11.00 น.	กิจกรรมการเล่นรอรางพาน้อง ออกเสียง คำว่า “แกะ” เสริมแรงโดยให้รถบรรทุกโมเดล สัตว์รูปวัว
	พุธ ที่ 25 ม.ค. 66	11	10.30-11.00 น.	กิจกรรมการเล่นรอรางพาน้อง ออกเสียง คำว่า “ปลา ปู ม้า หมา หมู หมี แพะ วัว ไก่ แกะ” เสริมแรงโดยให้รถบรรทุกโมเดล สัตว์รูปปลา ปู ม้า หมา หมู หมี แพะ วัว ไก่ แกะ
	พฤหัสบดี ที่ 26 ม.ค. 66	12	10.30-11.00 น.	กิจกรรมการเล่นรอรางพาน้อง ออกเสียง คำว่า “ปลา ปู ม้า หมา หมู หมี แพะ วัว ไก่ แกะ” เสริมแรงโดยให้รถบรรทุกโมเดล สัตว์รูปปลา ปู ม้า หมา หมู หมี แพะ วัว ไก่ แกะ
	ศุกร์ ที่ 27 ม.ค. 66	13	10.30-11.00 น.	กิจกรรมการเล่นรอรางพาน้อง ออกเสียง คำว่า “ปลา ปู ม้า หมา หมู หมี แพะ วัว ไก่ แกะ” เสริมแรงโดยให้รถบรรทุกโมเดล สัตว์รูปปลา ปู ม้า หมา หมู หมี แพะ วัว ไก่ แกะ
	จันทร์ ที่ 30 ม.ค. 66	14	10.30-11.00 น.	บรรทุกโมเดลสัตว์รูปปู ปลา หมู หมา ม้า หมี ไก่ แกะ แพะ และ วัว
4	อังคาร ที่ 31 ม.ค. 66	15	10.30-11.00 น.	กิจกรรมการเล่นรอรางพาน้อง ออกเสียง คำว่า “ปลา ปู ม้า หมา หมู หมี แพะ วัว ไก่ แกะ” เสริมแรงโดยให้รถบรรทุกโมเดล

สัปดาห์ ที่	วัน	ครั้งที่	เวลา	กิจกรรม
				สัตว์รูปปลา ปู ม้า หมา หมู หมี แพะ วัว ไก่ แกะ
	พุธ ที่ 1 ก.พ. 66	16	10.30-11.00 น.	กิจกรรมการเล่นรถรางพาน้อง ออกเสียง คำว่า “ปลา ปู ม้า หมา หมู หมี แพะ วัว ไก่ แกะ” เสริมแรงโดยให้รถบรรทุกโมเดล สัตว์รูปปลา ปู ม้า หมา หมู หมี แพะ วัว ไก่ แกะ
	พฤหัสบดี ที่ 2 ก.พ. 66	17	10.30-11.00 น.	กิจกรรมการเล่นรถรางพาน้อง ออกเสียง คำว่า “ปลา ปู ม้า หมา หมู หมี แพะ วัว ไก่ แกะ” เสริมแรงโดยให้รถบรรทุกโมเดล สัตว์รูปปลา ปู ม้า หมา หมู หมี แพะ วัว ไก่ แกะ
	ศุกร์ ที่ 3 ก.พ. 66	18	10.30-11.00 น.	กิจกรรมการเล่นรถรางพาน้อง ออกเสียง คำว่า “ปลา ปู ม้า หมา หมู หมี แพะ วัว ไก่ แกะ” เสริมแรงโดยให้รถบรรทุกโมเดล สัตว์รูปปลา ปู ม้า หมา หมู หมี แพะ วัว ไก่ แกะ
	จันทร์ ที่ 6 ก.พ. 66	19	10.30-11.00 น.	กิจกรรมการเล่นรถรางพาน้อง ออกเสียง คำว่า “ปลา ปู ม้า หมา หมู หมี แพะ วัว ไก่ แกะ” เสริมแรงโดยให้รถบรรทุกโมเดล สัตว์รูปปลา ปู ม้า หมา หมู หมี แพะ วัว ไก่ แกะ
	อังคาร ที่ 7 ก.พ. 66	20	10.30-11.00 น.	กิจกรรมการเล่นรถรางพาน้อง ออกเสียง คำว่า “ปลา ปู ม้า หมา หมู หมี แพะ วัว ไก่ แกะ” เสริมแรงโดยให้รถบรรทุกโมเดล

สัปดาห์ ที่	วัน	ครั้งที่	เวลา	กิจกรรม
				สัตว์รูปปลา ปู ม้า หมา หมู หมี แพะ วัว ไก่ แกะ
	พุธ ที่ 8 ก.พ. 66		10.30-11.00 น.	การประเมินความสามารถด้าน การพูดออกเสียงคำ หลังการ ทดลอง

3.3 ประเมินความสามารถด้านการพูดออกเสียงคำหลังทดลอง โดยใช้แบบประเมิน
ความสามารถด้านการพูดออกเสียงคำ

3.4 ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยนำคะแนนที่ได้จากแบบประเมินความสามารถด้านการพูด
ออกเสียงคำ มาคำนวณหาค่าร้อยละ เปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดออกเสียงคำ ระหว่างก่อนและ
หลังการใช้รื่องพาน้องออกเสียง แล้วนำเสนอรูปแบบแผนภูมิแท่ง

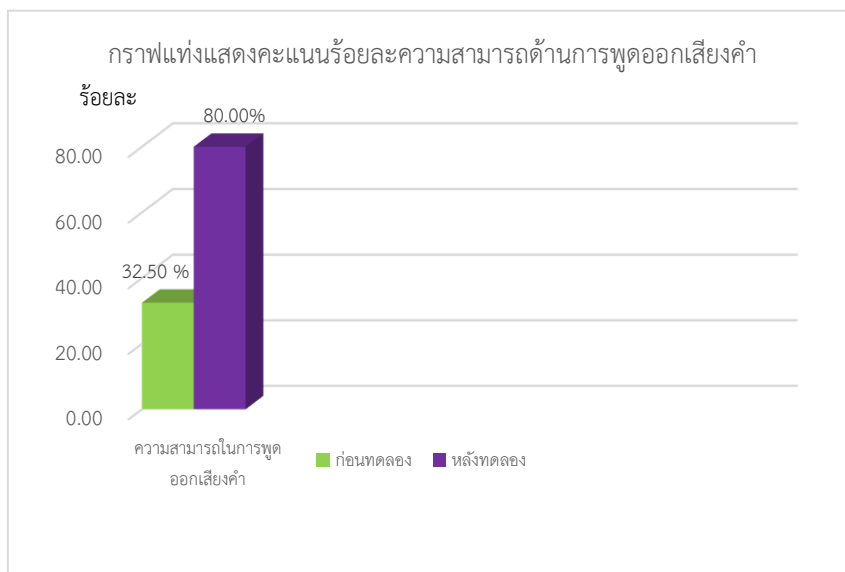
ผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำเสนอโดยใช้ตาราง และแผนภูมิแท่งดังนี้

ตาราง 2 แสดงผลการวิจัย

ความสามารถในการพูดออกเสียงคำ	คะแนน	คะแนน
	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง
1. ปลา	1	3
2. ปู	2	4
3. ม้า	1	3
4. หมา	1	3
5. หมู	2	4
6. หมี	1	3
7. แพะ	1	1
8. วัว	2	4
9. ไก่	1	3
10. แกะ	1	1
รวมคะแนน	13	29
คิดเป็นร้อยละ	32.50	72.50

แผนภูมิแท่งแสดงผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย จากตาราง 2 และแผนภูมิแท่งแสดงผลการวิจัย พบว่านักเรียนออทิสติก ห้องเรียนช่วงอายุ 0 – 6 ปี ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดอุตรดิตถ์ มีความสามารถด้านการพูดออกเสียงคำ หลังการใช้รื่องรางพ้าน้องออกเสียง สูงกว่าก่อนการใช้รื่องรางพ้าน้องออกเสียง ก่อนการทดลองมีคะแนนเท่ากับ 13 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 32.50 หลังการทดลองมีคะแนนเท่ากับ 29 คิดเป็นร้อยละ 72.50 ซึ่งก่อนและหลังการทดลองคะแนนเพิ่มขึ้น 16 คะแนน คิดเป็นคะแนนร้อยละ 40

การสะท้อนความคิดต่อผลการวิจัย

จากผลการใช้รื่องรางพ้าน้องออกเสียงที่พัฒนาขึ้นในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดออกเสียงคำ ของนักเรียนออทิสติก ห้องเรียนช่วงอายุ 0 – 6 ปี ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดอุตรดิตถ์ ปรากฏว่านักเรียนมีความสามารถด้านการพูดออกเสียงคำ ก่อนและหลังการทดลองคะแนนเพิ่มขึ้น 16 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 40 แสดงให้เห็นว่าการใช้รื่องรางพ้าน้องออกเสียง สามารถเพิ่มความสามารถด้านการพูดออกเสียงคำของนักเรียนออทิสติกได้ ถือว่าเป็นการช่วยเหลือนักเรียนออทิสติกให้พัฒนาทักษะการสื่อสารที่ล่าช้ากว่าวัย และช่วยให้ครูผู้สอนได้พัฒนาการจัดการเรียนการสอน ทักษะการสื่อสาร เรื่องการพูดออกเสียงคำ โดยใช้สื่อนวัตกรรมรื่องรางพ้าน้องออกเสียงมาช่วย ทำให้ผู้วิจัยได้แนวคิดและแนวทางในการนำนวัตกรรมรื่องรางพ้าน้องออกเสียงไปใช้ในการพัฒนานักเรียนออทิสติก หรือนักเรียนที่มีความบกพร่องประเภทอื่นๆ ที่มีปัญหาด้านการพูดในลักษณะเดียวกันต่อไป

อ้างอิง

- จิรประภา ทองอ่อน. (2563). การศึกษาความสามารถในการสบตาของเด็กออทิสติกระดับชั้น
ปฐมวัยจากการใช้ขบวนการผสมผสานการรับความรู้สึกร่วมกับการเสริมแรงทางบวก. วารสาร
ลวะศรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี. ลพบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
- ธนวัฒน์ ปากหวาน. (2564). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคฟลอร์ไทม์ร่วมกับเล่นปน
เรียนแบบพื้นบ้านและกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น การสื่อสาร
และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ สำหรับเด็กออทิสติกระดับช่วยเหลือนระยะแรกเริ่ม. มุกดาหาร: ศูนย์
การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดมุกดาหาร.
- เบญจมาศ พระธานี. (2548). การสอนพูดและพัฒนาการด้วยโปรแกรม DIR/Floor time. เอกสาร
ประกอบการบรรยาย ภาควิชาโสต ศอ นาสิกวิทยา คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ยุวดี เอี้ยวเจริญ. (2561). การใช้เบียร์รถกรในการลดพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กออทิสติก.
กรุงเทพ. มหาวิทยาลัยศิลปกร. สืบค้นจาก <https://he02.tcithaijo.org/index.php/Veridian-E-Journal/article/view/120926>.
- วรวรรณ วัฒนาวงศ์สว่าง. (2562). การฝึกพูดสำหรับเด็กที่มีปัญหาอะแพรกเซีย. บทความวารสาร
การแพทย์โรงพยาบาลรามาริบัติ. กรุงเทพ: โรงพิมพ์โรงพยาบาลรามาริบัติ.
- สถาบันราชานุกูล. (2562). คู่มือการฝึกพูดเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตร
แห่งประเทศไทย.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2562). บัญชีคำพื้นฐานปฐมวัย. สำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน.